

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2017 r. w G. sprawy z powództwa K. D. przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz powoda K. D. kwotę 2.359,42 zł (dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 22 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od powoda K. D. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. kwotę 385,62 zł (trzysta osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni z roszczenia zasądzonego w punkcie I. niniejszego wyroku kwotę 423,03 zł (czteryście dwadzieścia trzy złote trzy grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 211,66 zł (dwieście jedenaście złotych sześćdziesiąt sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 822/16

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 22 lipca 2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego. W jego wyniku uszkodzeniu uległ stanowiący własność powoda samochód C. (...) nr rej. (...). Winnym spowodowania kolizji był kierujący pojazdem ubezpieczonym w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w Ł..

Okoliczności bezsporne

Ubezpieczyciel dobrowolnie wypłacił tytułem odszkodowania za uszkodzenie pojazdu sumę 33.568,57 zł.

Okoliczność bezsporna

Uzasadniony ekonomicznie i technologicznie koszt naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 35.927,99 zł.

Dowód: opinia biegłego (uzupełnienie pisemne) – k. 95

Niesprawność pojazdu w związku z wypadkiem mogła wynosić w danym wypadku od 14 do 16 dni.

Dowód: opinia biegłego, k. 60

Poszkodowany poniósł koszt 6765 zł (brutto) tytułem najmu pojazdu zastępczego (S. (...)) od dnia 23 lipca 2015 r. do 13 sierpnia 2014 r. (22 dni), za stawkę dobową netto 250 zł. Pojazd zastępczy był mu potrzebny m.in. do załatwiania codziennych spraw. Powód nie posiadał w tym czasie innego samochodu.

Dowód: faktura, k. 18

oświadczenie, k. 20

umowa, k. 19

Ubezpieczyciel tytułem zwrotu najmu pojazdu zastępczego wypłacił poszkodowanemu kwotę 4.305 zł.

Okoliczność bezsporna

Ocena dowodów

Sąd uznał opinię biegłego P. T. (wraz z uzupełnieniem pisemnym) za jasną, pełną i wewnętrznie niesprzeczną. W zakresie wyliczenia kosztu naprawy sąd brał pod uwagę wariant opinii zawarty w jej uzupełnieniu (korekta kosztorysu).

Nie budziły również wątpliwości dokumenty prywatne złożone przez strony.

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności była bezsporna.

Powództwo było zasadne w zakresie refundacji pozostałej części kosztu naprawy uszkodzonego pojazdu (35.927,99 – 33.568,57 = 2.359,42).

Jeżeli chodzi o koszt najmu pojazdu zastępczego, to wypłacona dobrowolnie przez pozwanego suma (4.305 zł) jest równa wynikającemu z materiału dowodowego kosztowi tego wydatku (14 dni przestoju x 250 zł x 1,23). Żadna dopłata od pozwanego w tym zakresie powodowi więc się nie należy.

Jeżeli z kolei chodzi o fakturę obrazującą koszt usługi (...), to nie wykazano, że została ona w rzeczywistości opłacona (nie stanowi więc tzw. *damnum emergens*, por. m.in. wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 września 2015 r., sygn. III Ca 517/16).

Opinia biegłego uwzględniała stawki usług naprawczych z rynku lokalnego (por. uchwałę SN z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03).

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w **punkcie I** sentencji na mocy art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] w zw. z art. 481 § 1 i § 2 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo oddalono na mocy art. 361 § 1 k.c. a contrario jako zawyżone (**punkt II** sentencji).

Koszty

O kosztach stron orzeczono w **punkcie III** sentencji na mocy art. 100 k.p.c. (stosunkowe rozdzielenie). Powód wygrał proces w 33%, pozwany – w 67%. Koszty powoda to: opłata sądowa od pozwu (354 zł), opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (2.400 zł, § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), 903,34 zł (wykorzystana część zaliczki), opłata skarbową

od pełnomocnictwa (17 zł). 33% z sumy tych kosztów to: 1225,34 zł. Koszty pozwanego to: opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (2.400 zł, § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). 67% z sumy tych kosztów to: 1610,96 zł. Różnica na korzyść pozwanego to: 385,62 zł.

W **punktach IV. i V.** sentencji rozstrzygnięto o nieuiszczonych kosztach sądowych, na które składa się niezaliczkowana część wynagrodzenia biegłego (634,69 zł), które rozłożono na strony zgodnie z proporcją, w której przegrały proces (art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych): powód ponosi 67% (423,03 zł), pozwany – 33% (211,66 zł).